

hos deres Pleiefærelde. Antallet af de Første er noget over 150, og da der her kun er Tale om Skolegang, og Skolen ligger i Kjøbenhavn, er det jo mindgaeligt, at dette alene eller dog fortrinsviis kommer Kjøbenhavnske Børn tilgode; men jeg skal dog herved bemærke, at det rigtignok er en stor Fordeel for Kjøbenhavns Commune, at den af Staten oprettede Stiftelse saaledes drager Dmsorg for at give et stort Antal Børn fri Skolegang, som Communen ellers maatte optage i sine Skoler. Saameget større Dpfordring var der jo til ved Dptagelsen af de færeløse Børn, de egentlige „Vaisjer“, hvis Antal er omtrent 70, at tage mere Hensyn til Provindsjerne, end Tilfældet er nu, men det er netop derpaa, man har henvendt Regjeringens Opmærksomhed, og man tør vistnok vente, at denne Dpfordring vil blive taget tilfølg, saa at jeg ikke troer, at der vil være Grund til at være saa streng mod Vaisjehuset, som et æret Medlem har foreslaet, nemlig at tage de 1,300 Rd. bort fra det, som det har faaet lige siden 1727. Med Hensyn til Bibelspørgsmaalet er det jo bekjendt, at Vaisjehuset fra Aaret 1740 af har havt Privilegium paa at udgive den renske Bibeloversættelse fra Christian den Fjerdes Tid, og det er ligeledes bekjendt, at denne Udgave er fuld af Trykfeil og er i sproglig Henseende temmelig slet, uden at den saa tidt og saa længe bebudede Revision endnu er kommen. Som Følge af dette Monopol er der en Straf af 2,000 Rd. for at indføre den norske Bibeludgave, som er meget bedre. Fremdeles er det en Følge heraf, at man i det brittiske Bibelselskabs Udsalg i Frederiksberggade kan købe Biblen i hvert Sprog, der tales paa Jorden, kun ikke paa Dans, og endelig følger deraf, at Biblen er Gjenstand for en udstrakt Smughandel, idet man fra Sønderjylland, hvor det brittiske Selskab frit kan sælge sine Bibler, smugler danske Bibler ind i Nørrejylland. Dette Mellemløende med det engelske Bibelselskab har Udvalget aldeles ikke udtalt sig om. Striden angaaer den Særegenhed ved det brittiske Bibelselskab, at det ikke har villet optage de apokryphiske Bøger i sin Bibel; derfor lægger den danske Kirkestyrelse Selskabet Hindringer tvæen for at udbrede sine

Bibler her i Landet, men dette Spørgsmaal troer jeg, man maa overlade til Kirkestyrelsen. Hvad Udvalget holder sig til, er Eneretter, forsaavidt den fordyrer Biblen, thi man erkjender, at der, da Staten efter Grundloven skal understøtte Folkekirken, vil være en stærk Dpfordring til at ophæve dette Monopol, hvis det virkelig fordyrer Biblen. Naar man nu spørger, om en saadan Fordyrelse da virkelig finder Sted, er det noget vanskeligt at komme til fuldstændig Klarhed i saa Henseende ved at see paa de Priser, der blive opgivne fra de forskjellige Sider, thi de stemme ikke overeens; men jeg tror, man har en god Veiledning i saa Henseende ved at lægge Mærke til, hvad en meget talrig og hæderlig Forening af Geistlige, som jo maa vide Besked om denne Sag, nemlig Nøeskilde Præstecollegium, har udtalt i et Andragende, som det ifjor indgav til Kirke- og Undervisningsministeriet; thi deri siges det ligefrem, at dette Privilegium gjør Biblen og den autoriserede Psalmebog dyrere, end de burde være, at Vaisjehusets Privilegium er en Skat, som er lagt paa Menighedens aandelige Fornødenheder, og som er ikke lidet trykkende for alle Uformuende, og at det vil være en hoist gavnlig Foranstaltning til den kristelige Menigheds Bedste, hvis dette Privilegium maatte blive ophævet. Derfor er det, at Udvalget har rettet en Dpfordring til Regjeringen om at overveje denne Sag; men man har ikke fundet Anledning til at udtale det Allermindste om, paa hvilken nærmere Maade det skulde skee; det vil være forbeholdt Fremtiden. Hvad Psalmebogen angaaer, skal jeg bemærke, at det fra Vaisjehusets Side med Styrke gjøres gjældende, at den er en Forlagsartikel. Men Nøeskilde Præstecollegium, som har udgivet den, har ikke taget nogen Betaling for den, og det er derfor en Forlagsartikel af en ganske eieendommelig Natur, en Forlagsartikel, som Forlæggeren har gratis. Vaisjehuset har vistnok maattet købe et lille Restoplag af Prøvehestet; men for Psalmebogen selv har det ikke giivet Noget. Det forekommer mig derfor, at den burde sælges noget billigere end til 5 Mk. for et indbundet Exemplar.

For det Tredie skal jeg med nogle faa Ord fremhæve Udvalgets Bemærkninger med Hensyn til